

SZÉKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMEGYEI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS KOSSUTH-PÁRT LAPJA

UDVARHELYMEGYE JOGÜGYI, KÖZIGAZGATÁSI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMIVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, AZ UDVARHELYVÁRMEGYEI KÖZSÉGI ÉS KÖRJEGYZŐK EGYLETE, A MEGYEI GAZDASÁGI EGYLET, A SZÉKELYFÖLDI ELSŐ BAROMFITENYÉSZTŐ ÉS MÁR EGYLETEK KÖZLÖNYE

Még jelen hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.		FÜSZERKESZTŐK:		SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:	
ELŐFIZETÉSI ÁRAK:		Dr Gyarmathy Dezső, földbírtokos.	Dr Hinléder Fels Ernő, orsz. képviselő.	Kossuth Lajos utca 15. szám, hova a kéziratok, hirdetések és előfizetések küldendők.	
Egész évre 10 K, fél évre 5 K, negyed évre 2 K 50 fillér. Községek, papok, gazdasági egyleti tagok és községi előjárók egész évre 8 K, tanítók, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják.		Dr Kállay Tamás, orsz. képviselő.	Dr Pál Ernő, ügyvéd.	Apróhirdetések szavankint 4 fillér, vastagabb betűvel 8 fillérért, más hirdetések olcsó árszabás szerint. Nyílt-tér sora 1 K.	
Telefon	Egy példány 10 fillér.	SZÉPIRODALMI FÜMUNKATÁRS: Fülel Sz. Lajos.		M. kir. postatakarékpénztári cheque-számla 10,489. szám.	

Dinasztia és nemzet.

I.

Dinasztia és nemzet! Jókai Mór ismert loyaltásánál fogva ezt így illesztette össze: „Uralkodó és nemzet úgy kell, hogy éljenek egymással, mint egyik házastárs a másikkal.”

Szép elmélet, még szebb hasonlat, de a világtörténelemben vajmi kevés példát találunk erre, legfeljebb a tündérmesékben, mikor a királyfi elindult országában, hogy az ország legszebb és legszegényebb leányát vegye feleségül s a nép leányával boldogan éljen népe őszinte öröme.

Dinasztia és nemzet! Hogyan áll és állt egymással szemben (nem egymás mellett) e két hatalom évszázadok óta? A magyarok történelme ezt hű világításban bemutatja. De találóan mondja Kossuth Lajos is „Irataim”-ban, mikor ezeket írja: „Dinasztikus jogokat helyezni nemzeti jogok fölébe s velők ellentétbe, a monarchikus elvnek oly túllépése, mely (gyöngén szólva) a XIX. század végén bizony már az elavult portékák lomkamrájába való. Ország-lás, nem birtoklás, a monarchikus elv kormányforma, nem birtokelm; nemzetek nem csordák, nem jószágok, hogy azt mondhasa róluk akárki is a világon: az enyim vagytok, az én tulajdonom vagytok...”

Hogy Kossuthnak teljesen igaza van, igazolhatjuk a történelemből, mely csalhatatlanul, igazságosan és kérlelhetetlen logikával bizonyítja be, hogy a dinasztia és nemzet mily ritkán értették meg egymást s hogy a nemzettől követelt áldozatokat a dinasztia rendszeresen hogyan hálálta meg. Bebizonyítva látjuk a történelemből, hogy folyton dinasztikus jogokat helyeztek a nemzeti jogok fölé s a nemzetet mindig olyannak tekintették, melylyel föltétlenül rendelkezhetnek. A viszony tehát nem a házastársi elméletnek felelt meg, hanem az ur és jobbágyi viszony közötti állapotnak. Az ur, a hatalmas nagy ur föltétlenül rendelkezik alattvalójával, kinek megpiszszennie sem szabad. Holott alkotmányos és jogi elvek szerint a dinasztia és nemzet nem egymásnak subordinált, hanem koordinált tényezői.

Oly nemzetnél pedig, melynek uralkodója nem vér a nemzet véréből, nem test az ő testéből, nagyon ritka eset az, hogy a dinasztia a nemzet iránt őszinte, igaz és állandó szeretetet és jóakaratot tápláljon. Vannak esetek, mikor a dinasztia asszimilálódnak s népük szokásait, nyelvét, érmészetét felvéve, szinte beleolvad-

nak a nemzetbe, mely fölött uralkodnak. Az ujabbkori történelem erre nézve példát nyújt a svéd, román és görög trónoknál, eme országokban a dinasztia és nemzet viszonya jobban megfelel a házastársi elméletnek. Nem érezhet a nemzettel az a dinasztia, mely kettős koronát visel, mert nem tehet eleget két ország népének. Ha egyiknek kedvez és előnyöket biztosít, jogokat ad, akkor a másik zugolódik, ha pedig a másikat halmozza el atyai szeretetének melegével és jószágával, akkor az első neheztel, sőt stagnációba esik. Ilyenkor megtörténik az az anomália, hogy az uralkodó szívére és vérbeli tanácsosainak szavára hallgatva, melőzi, sőt egyenesen elnyomja azt a nemzetet, melynek ő nem fia s melyhez se faji, se vérbeli kötelék nem fűzi.

A történelmet végiglapozva, bátran elmondhatjuk, hogy a magyar szabadságot a mohácsi vész alkalmával elesettekkal hantolták el. A magyarokat sújtó átkos pártviszály okozta, hogy a nemzetnek két királya lett egyszerre. A főurak és nemesek két pártra szakadtak. Az egyik párt az elhunyt Lajos király nővérének, Anna hercegasszonynak férjét, Habsburgi Ferdinánd osztrák herceget választotta királynak 1527 jan. 1-én. A másik párt pedig Zápolya Jánost választotta meg január 6-án. E kettős választás az amugy is letrött nemzetnek csak az erejét forgácsolta széjjel. Jóllehet, hogy a nemzet többsége által 1527 márc. 17-én tartott országgyűlésen kimondották magyarán Ferdinándnak, hogy: „mi pedig Felségednek ezen országra való örökösödési jogát illeti, tudja meg Felséged, hogy Magyarország se jegyajándékul, se hűbérül el nem adományozható, hanem minden külfejedelem hatalmától független ország, melyet sem előbbi, bár törvényesen megkoronázott királyaink, sem saját őseink nem adhatnak bárkinek is örökségül, kivált miután annak birtokából a törvény minden idegen fegyelmet kizár.”

Mi ez, ha nem nyílt kosár? Ferdinándnak mi lett volna kötelessége? Lemondani arról a trónról, mely őt semmi címen meg nem illette. Azonban a magyarnak mindig ellensége volt a magyar. Talán megtette volna Ferdinánd csupa illemtudásból is, ha a magyar tanácsadók fel nem biztatják s ekkor ő jogait fegyverrel szerezte meg. János királyt többször megverte, mire meghódoltak neki az elégedetlenek is, s 1527 november 3-án Szent István koronájával ma-

gát királynak koronáztatta. Innen datálódik a Habsburg-dinasztia uralma Magyarországon. A nemzet azért bízott benne, mivel ő (t. i. I. Ferdinánd) megígérte, hogy az ország alkotmányát tiszteletben fogja tartani s az országot megvédi a pusztító török ellen. S talán sikerült is volna neki mindkét dolog, ha ismét nem a magyar lett volna ellensége a magyarnak. János király hívei egyenesen behívták a törököt, csak hogy vesztett ügyük megváltoztatását elérjék. Szegény hazánkat tehát egyfelől a török sanyargatta, másfelől Ferdinánd német-cseh zsoldos katonasága zsarolta.

És itt következik a dinasztia első hálája a nemzet iránt. Nemhogy elkergette volna Ferdinánd eme kreatúrát, még dédelgette őket s a hozzá hűséggel ragaszkodó magyar nemzet sürgetésére vonakodott magyar nemzeti sereget felállítani.

A nemzet — bár későn — belátta, hogy mily nagyot tévedett, mikor nem János király, hanem Ferdinánd pártjára állt. Ez pedig elvakulva, rossz tanácsadói által alkotmányunkat lábba tiporta, koronázási esküjét nem tartotta meg, s serege büntetlenül pusztította a közvagyon, s védelem helyett fenyegette a személyes szabadságot. S mikor akadt egy lángelkű magyar államférfi Fráter György, ki e reakciós törekvések gátat vetett, a dinasztia felbérelt zsoldosai meggyilkolták. Ez volt a Habsburg dinasztia első lépése, mely bebizonyította, hogy nemzetünk elnyomása és leigázása a célja. E célt megerősítette a nagyváradi békének a megszegése. Ugyanis a békepon- tokban a többi közt ezek is foglaltak: „ha János király fia örökös nélkül hal el, akkor az egész ország Ferdinándra száll, ha fia születik, ez atyjának minden ősi és szerzett javait, örökölni fogja”. János királynak 1540-ben fia született, kit János Zsigmond néven is neveztek. Ferdinánd megint német tanácsosokra hallgatott, s János Zsigmondot jogaitól megfosztotta.

Miksa király is fűt-fát ígért, mikor királyválasztották, de ő is idegen tanácsára hallgatván, tetézte elődjének hibáját azzal, hogy a német birodalom rendinek határozottan megígérte, hogy hazánknak a német birodalomhoz való csatolását, mind ő, mind pedig utódai minden eszközzel elősegíteni fogják. Nem esoda, hogy uralkodása idején hatalmasodott el legjobban a török, s kapott lábra a nemzeti pártviszály. Utóda Rudolf király egy magába

zárkózott, excentrikus, különc volt. A kormányügyekkel nem akart foglalkozni, nem is lakott Budán soha, hanem a prágai Hradsinban sétálgatott, s ott töltötte óráinak javítását idejét. A vallási meg hasonlítás két táborra osztotta a nemzetet, s bizony nagy kár volt, hogy akkor a dinasztia élén ily közönyös ember állott. Sok magyar testvér vér kiöntése meglelt volna kimélve, ha tetterős uralkodónk ül a trónon.

Szinte a gondviselő Istennek lehetett köszönni, hogy a magyar nem pusztult el a török, osztrák zsarnokságtól és testvérharcoktól. Azonban a magyarok Istene adott a nemzetnek egy Bethlen Gábort, Bocskay Istvánt, kik magasan lobogtatták a szabadság zászlaját. Az osztrák sohase okul a történelem tanulságán, akkor is csökönyös és erőszakos volt, akár csak ma. Ha valamit követelt a nemzet, azzal biztatták magukat, „hogy megunja a magyar ezt az elkezdett dolgot és ők győzedelmeskednek”. Azonban Bocskay kemény legény volt a gáton, mire Mátyás főherceg belátta, hogy Rudolf makacssága miatt nemcsak Magyarország, hanem még a Habsburg ház hatalma is veszedelemben forog. Miksaival, Ferdinánd és Ernő hercegekkel Linchen családi tanácsot tartottak, melynek a vége Bocskayval való békekötés volt. Ez az úgy nevezett bécsi béke. De téved, aki azt hiszi, hogy e béke tartós volt, mert Rudolf megint megszegett mindent, s csak az újabb fenyegető török veszedelem miatt egyezett aztán bele mindenbe. Bocskaynak 1606 dec. 27-én bekövetkezett halála után a makacs Rudolf se a bécsi, se a zsitvatoroki békét el nem ismerte. Végre is megsokalták még hívei is hajthatatlanságát s reménybeli utóda Mátyás főherceg haddal megtámadván, lemondásra kényszerítette.

Mátyás, e néven II. a pozsonyi királyválasztó gyűlésen a törvényekre megesküdött, s a magyarok hagyományos lelkesültsége és királyhűsége ezuttal is a tetőpontra hágott. Mátyás rövid uralkodása nem hagyott mély nyomot, lehetőleg igyekezett alkotmányos lenni, s a protestánsokat se üldözte, ámbár nagy kedve lett volna erre, de ezt a feladatot utódja II. Ferdinánd nagyobb eréllyel kezdte meg. Ekkor tört ki a legnagyobb erővel a harminc évig tartó vallásháború. Bethlen Gábor erdélyi fejedelem az alkotmány védelmére fogott fegyvert, melynek aztán az 1622-iki nikolsburgi béke véget vetett. Utódját III. Ferdinándot „türelmes gondolkodású”-nak nevezi a történelem,

s valóban 20 éves uralma alatt a nemzetnek nem volt ellene panasza, ha valahol kontroverziák felmerültek, azt ő sietett békésen eloszlatni. Uralkodása idején nyert befejezést az annyi véráldozatot kívánt 30 éves vallási háború 1648-ban a vestfáliai békével.

K. Mártonffy Imre.

— **Az aknamunka.** Már többször hoztunk értesítést arról a hitvány kísérletről, melyet „Az országos népgyűlést rendező végrehajtó bizottság” címmel Budapestről holmi ismeretlen alakok tettek az ország választó polgárainál. A Kossuth Ferenc nevével kapcsolatba hozott kérvény-formulát mindenütt visszatükrösítették vármegyékben is. Szenttamás, Úlke és Tibód községek bírái következő erélyes megjegyzéssel küldötték vissza:

Mély megütközéssel vettük a fenti sorokat. Még mit nem kísértenek...? Ki bizta meg önöket fogadatlan prókátorok? Ha báránybőrbe is bujtak, meglátszik a lólab. Visszautasítjuk tolakodásukat! a mi bizottságunk a szövetség ellenzék. Megmondhatják az önök gyűlésén, hogy minden reménységünk a keletióban van, kiket kérve kérünk, hogy tartsanak ki körömszakadtáig, míg az önök hazafiatalan eljárását s azon alkotmánytiprót, kiknek szolgálni akarnak, elítéljük, megvetjük. A haza minden előtt, nem a szolgalelkűség! Az udvarhely-szenttamási és tibódi választópolgárok megbízásából. Peterffy Lőrinc plebános, Antal János kántortanító, Gyurcsovecz Károly tanító, ifj. András Ferenc k. bíró, Csenger Mózes albíró, Szőke Márton k. bíró, id. András József.

A politikai helyzetről.

Non possumus.

Isten kegyelméből és a magyar nemzet téves politikája folytán a Habsburgok közül a tizenötödikül Szent István trónján és tett esküt II. József kivételével, hogy törvényeinket megtartja, megtartatja. És mégis kivétel nélkül mindenik megkísérlette, ha többször nem, legalább egyszer alkotmányunkra, vele törvényeinkre taposni. Lépésről-lépésre törekedtek az összmönarchiát megvalósítani, minden ezzel ellenkező intézkedést ideiglenesnek tekintve. Legkisebb ménteségök a „nem tehetjük” hangoztatása volt, melyet bátran mondhattak volna úgyis, ha őszinték akarnak lenni: „nem akarjuk”. A felséges ur háromszor lépett törvényeink nyakára: először 1849-ben, le sem vette a lábát 1861-ig, de akkor is csak azért, hogy jobb lábát pihentetve, bal lábával nyomjon öt éven keresztül, miglen 1867. évben az idők kényszerének hatása alatt lábát levette rólunk és kezét tette ránk, melyet mi hazug nyelvvel elneveztünk felelős miniszteriumnak. A sok nyomás következtében a kéz is fáradt lett, az idén harmadszor ujjalag elővette lábait.

Nem akarunk sokat, csupán annyit, hogy a nemzet saját boldogulására és a korona fényének gyarapítása céljából dolgozzék és munkája gyümölcsét saját jóvedelmének meghatározott részéből tartott magyar katonasággal védhesse. A felséges ur a magyar koronás király, a ki nagy veszedelmünkre egy idegen ország császára is, ezen akaratunkat nem tartja összeférhetőnek az összmönarchia eszméjével, a non possumus elvére támaszkodva, az ügyvezető kormány felhivatalos lapja útján kijelenti, hogy: „kétségtelen törvényes felségjogának tartja a vezényleti nyelv megállapítását.

És e vitán felül álló joga alapján a tényleges állapot fentartása mellett foglalt állást. Állást foglal pedig egyedül és kizárólag harcá-

szati és katonai igen nyomós érvek alapján, mint legfelsőbb hadur nem óhajtja a bábeli nyelvzavart. Egy szóval győződj meg édes magyarom, hogy ez országban csak egy akarat van, a haduré, a többi 20 millió nép csak engedelmességre született, alkotmányos csupán szójáték és örvendjen a nép, ha van valaki, ki helyette gondolkodik, a nép felségjoga pedig téves fogalom, mely Istentől elrugaskodott oly népeknél van gyakorlatban, minő az északamerikai államok, Franciaország, Svájc, kik ezen büneikért Istentől magokra hagyatva, felkent uralkodó nélkül kénytelenek ügyeiket intézni.

Rothad valami.

Bécs, mióta Magyarországgal az a nemzeti szerencsétlenség esett meg, hogy Zápolya János megbukott és I. Ferdinándot megkoronázták, az aknát mindig ásta a magyar alkotmány alá. Most is a munkának egyes jelét látjuk. Az alkotmányellenes kormány kinevezése, annak „intő szövege”, a törvényhatóságokkal szemben felvett harca, a sok huza-vona, semmit mondó alkudozások, a nemzetközi szociálisták ugratása, a pórtartalekosok behívása és bentartása, arra engednek következtetni, hogy valamit forral. De ugyan mit?

Külhatalmak támadásától nem félhetünk, mert sem az olasz, sem a német avagy angol nemzet, a szabadságért küzdők ellen fegyvert nem fog. Ausztria császáranak önkényű uralmáért, saját uralkodója legszen- tebb ohajára is nem áldoz fel talán egy embert sem, Muszkaország pedig örvend ha saját ügyét rendezheti. Ausztria népeitől, bár meny- nyire egynek látszanak is velünk szemben, nem félhetünk, mert azoknak is akaratok meg fog oszolni, de amugy is mi nagyobb erővel rendelkezünk, annyiál inkább, mivel nemzetiségeinek józanabbul itélik meg a helyzetet, mint 1848-ban. Bécs megkísérli az erőszakot, de ezt sem azért, hogy állandósítsa, igen jól tudja a történelemből, hogy a nyers erőszak a magyar nemzetet csak alhatatosabbá, kitartóbbá teszi és e nemzetnek csak egy számba vehető ellensége van: saját fia. Tudja jól, hogy bármilyen törvenytelen viszonyok között akad ugy az ország, mint a megyék kormányzatára vállalkozó, csak ép a módját kell eltalálni. A forma kedveért fenn kell tartson egy uralkodó pártot, de mivel tisztába van azzal, hogy a régi szabadelvű párt nem kell sem égne, sem földne, azt feloszlatni rendelte. Ezek nyilván a közvélemény megtevesztése végett „közép párt” nevet fog- nak felvenni. Ha ez létre jön, megkezdődnek a puhítások jóvedelmező hivatalokkal, szemkápráztató, agyat zsihasztó aranyláncos érdem ren- dekekkel, pénzzel; ezek sikertelensége esetén erőszak, fenyegetés, üldözé- sel. De ha ez nem sikerül, ijesztő- nek jön egy kis abszolutizmus; mely- től a mindenkor szolgálat kész hivek, látszólag megijedve, befurakodnak a függetlenségi pártba, magokkal hozva a rothadás csiráját. Előtte a képe, hogy miként verik mellőket és lár- máznak tul minket minden gyűlé- sen, azok, kik csak a múlt hónapok- ban is lekicsinyeltek függetlenségi érzelmeinkért.

Miként rohanják meg és lepik el a tért előlünk, lesznek a nép és a füg- getlenség zászlóvivői, kik eddig a hat- talom felé szolgálai meghunyászkodás- sal, a nép felé pedig üres pöffesz- kedéssel fordultak. Miként törtetnek előre, hogy a népnek képviselői, a kormánynak főispánjai és egyéb hi- vatalnokai legyenek. Beviszik a rot- hadás csiráját és ha nem tetszik a régieknek, az egészségeseknek, ám válnak ki, válasszanak más nevet, busuljanak más zászló alatt a haza sorsán, de első a Bécs akaratát és saját anyagi létük legjobb módon való boldogulása, mert ha a tért el- foglalták és domináló szerephez ju- tottak, az akkor uralmon lévő füg-

getlenségi pártban, régi szokásaikat ép úgy fogják alkalmazni, mint „szabadelvű” párti korokban, Bécs- nek ep oly hűséges szolgálai lesznek, mint az előtt. Bécs a harcot nem veszítheti el. Így van szokva 400 éve. Ezért légy résen édes nemze- tem, az új ruha meg ne téveszsen, mert a farkas, ha bárány bőrt is huz magára, csak farkas marad.

Am legyünk sokan, de igazak, kik nem azok, legyenek gazok.

Parajdi tűzvész.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Kedves barátom!

Félre vert harangok ijesztő zúgása vert fel folyó hó 5-én déli 12 óra- kor kórágymból itt Parajdon, hová enyhülést és gyógyulást nyerni jöt- tem nehéz betegségem ellen. Csak úgy kitámologtam, mint az őszi légy, a hűléstől erősen meggyötört gyenge lábaimmal, nem azért, hogy csak a bámulók számát szaporítsam, hanem, hogy a veszedelemtől tájé- kozást szerezve, azt neked kedves barátom megírjam; megírjam azon célból, hogy könyörületességre bir- jam nemes szívedet azon szeren- csétlen kárvalott szegény emberek iránt, kiknek sem betevő falatjuk, sem egy fészeknyi hajlék nem ma- radt fejük felett.

Nyisd meg becses lapod hasábjait s kérd fel azon nemes szívű ember- barátokat, kik veszedelem idején mindig örömet nyújtják adományai- kat az önhibájokon kívül anyagi végromlásba jutott szegényeknek, hadd gyakorolják most is ezen jó- tékonyságukat ama 180 lelket szám- láló, teljesen betevő falat nélkül ma- radt 50 családdal szemben.

Rémület és iktózás fogott el ezen látvány szemlélésekor. a mint a pusztító tűz utólréhetetlen gyorsasággal terjedt tova a Mánya Gergely malma mellett levő zsellérház csűréről, me- lyet az ott játszadozó gyermekek gyújtottak fel.

A puskapor-száraz szalmás és zsindeles épületek a fölcsapó láng- nyelvek melegtől egyszerre borul- tak lángba s ugyszólva vágató se- bességgel ejtettek martalékul 1 óra alatt 120 különböző rendeltetésű épületet minden bennök levő butor- ral, készpénzzel, behordott gaboná- val és betakarított szénával együtt.

A falunak a Kis-Küküllő mellett húzódo „Görgény alja” nevű utca legszegényebb lakóit érte ezen előre nem sejtett elemi csapás, kiknek régebben 95 százaléka a Reitter- féle gyár napszámosai valának és azon kis belsőségekben emelt épü- leteiken volt minden vagyonkájok. E szegény napszámos emberek, csak- nem mind fenn, voltak a havason, vagy a mező más messzi távol ré- szén munkában, s mire hazajöttek egykori lakóházoknak a tüztől forró helyét találták csupán.

A közikilából könnyet fakasztott volna az a szivettépő látvány, mint kereste az anya itthon hagyott gyer- mekeit, másutt a gazda élő állatait, a láda fiába rejtett pénzcsekjét, szóval egy emberéleten keresztül összegyűjtött vagyonkája legértéke- sebb részét.

A faluban itthon levők önfelál- dozó, erőfeszített munkásságának sikerült a lakásokban betegen fekvő- ket, vagy otthon levő, de a nagy veszedelemtől mit sem sejtő gyer- mekeket a pusztulástól megmenteni, súlyos égési sebeket azonban többen szenvedtek, s égett benn sok helyen sertés és majorság is.

Az önfeláldozás nemes példáját mutatták meg e nagy tűz oltásánál különösen Klör Vilmos kjegyző, Fe- renczy Pál a tűzoltó egylet tagjai, az itthon vakációzó tanuló ifjuság, a parajdi ifjuság, a sóbánya hivatal személyzete, a korondi és szováti fűrdőről feljött vendégek közül töb- ben, úgyszintén a földmives lakós- ságnak is jó nagy része, továbbá a Szováta, Alsósófalva, Felsősófalva és Korondról segítségre jött emberek.

Ember emlékezet óta ilyen nagy tűz nem volt Parajdon. Elégett: 1. Mánya Gergely műmalma, csűr, is- talló és szin. 2. Vas György és Kis Daniel ház, sütőház. 3. Mester Mi- hály ház, csűr, sütő. 4. Biró Mózes ház, csűr. 5. Kacsó Dénes ház, csűr. 6. Varga R. József ház. 7. Varga R. Mihály ház. 8. Varga R. Márton háza, csüre. 9. Varga R. Pál ház, csűr. 10. Kelemen Péter ház, csűr. 11. Kelemen András ház csűr. 12. Zsombori Márton 2 ház, 2 csűr, 1 sütő és 450 frt készpénz. 13. Hen- ter István ház, csűr, 1 sertés és 5 malac. 14. Kelemen P. János ház, csűr. 15. Nagy György ház és csűr. 16. Fülöp Márton ház, csűr, 30 frt. 17. Kelemen György ház, csűr, 100 frt. 18. Nagy G. Lőrinc ház, csűr, sütő. 19. Fülöp András ház, csűr, sütő. 20. Ágoston Gergely 2 ház és csűr. 21. Kelemen D. János és Imre Péter 1 ház. 22. Ambrus Márton ház, csűr. 23. Imre Sándor ház, csűr, 2 sertés, 600 frt. 24. Horváth Mó- zes ház, csűr, 2 sertés. 25. Bara- bás Sándor 1 csűr, 2 ház, 1 kugli, 2 istálló, sertés, szin, sütő. 26. Ba- rabás János ház, csűr és szin. 27. Medve Bálint ház, csűr, 1 sertés. 28. Imre Juli háza 29. Imre Zsiga ház és csűr. 30. Nyitra Mártonné szül. Kis Anna ház. 31. Fülöp Ábel Sán- dor ház, csűr. 32. Gagy József 2 ház. 33. Sándor András ház, csűr. 34. Nagy G. Mártonné ház. Bérház- ban lakott égettek: Barabás S. há- zában. 1. Kakucs Márton, 2. Kovács Gergely, 3. Kelemen Mihály, 4. De- meter Dani, 5. Török György. Fü- löp András házában. Kis Dánélében 6. Nagy Dániel. Gagy József házá- ban: 7. Pici Lajos egyedül. 8. Ka- lános Didi Sándor 3 gy. 2 nagy. 9. Tanti József 8 gy. 2 nagy. Fülöp Ábel házában lakott: 10. Kis And- rás és neje. Zsombori Márton ház- ban lakott: 11. Zsombori Mihály. Zsombori Márton házában: Hege- dűs István. A tűzvonalban levő, de kilométernyi távolságban eső teme- tőben a halottak emlékfai meggyul- tak és földig égtek. Harmadszor hamvasztotta el részben, e helyen egy-egy gazdának már épületeit a tűzvész, s mégsem veszi rá a nép magát, hogy biztosítson. De nem szólók leckét, mert azt ilyenkor rend- szerint bővön szoktuk osztogatni, még a kathedrálról is leszóljuk az előljárást, hanem ide mellékelve küldök ezen szegény égettek javára 2 K azzal a szives kéresemmel, tedd ezen csekélyke összeget is azon töb- höz, melyet jószívű emberek e célra összeadnak, s pillanatnyi segély ké- pen mentől előbb küld ki a „Parajdi égettek segélyét intéző bizottság”- nak a kárvalottak közötti kiosztása végett.

Nagy feladat sürgős teljesítése vár ezen bizottságra, melynek egyik te- vékeny tagja Szakáts Zoltán váro- sunk képviselője is, felkeres min- den adomány forrást, s könyörüle- tességre birni a tehetős vidéki és vármegyei lakosságot, s különösen a fűrdőkön időző jószívű közönséget. Rögtöni segélyképen gyűjtött a ko- rondi fűrdőn Gáspárné fűrdőtulajdo- nos és Tanai fővárosi színész 182 K 50 f, a szováti fűrdőn pedig Kö- szegi pestmegyei leváltáros és Jászay Mari fővárosi színművésznő 245 K, így összesen 427.50 K gyűlt, melyeket ma ki is osztottak az égettek között betevő kenyérre, mert bizony sok he- lyen még nyolcan is vannak, kik mind az apa és anya kevés keres- ményéből éltek.

Isten óvja szép hazánk helységeit hasonló csapástól, mert hiába van víz, fecskendő bőviben, ilyenkor az emberi erő jelentéktelen semmi.

Tégy a mit tehetsz kedves bará- tom e szegény sorssújtotta emberek- ért, megáld érte a Midenható, ki adjon neked erre több erőt és jobb egészséget, mint nekem van; őszinte szívből kívánja ezt

Parajd, 1905. aug. hó 7.

Szerető barátod:

Gyerkes Mihály.

KÜLÖNFÉLÉK.

Rendkívüli közgyűlés.

Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottságát a főispán 435—905. sz. intézkedéssel, folyó hó 17-ike d. e. 9 órájára, a vármegyei ház disztermébe rendkívüli közgyűlésre hívta meg Dr. Damokos Andor alispán.

A meghívóhoz magyarázatot is fűz az alispán, mert a *nemzeti ellenállás-hoz* való csatlakozásra vonatkozó *indítványt*, melyet Ugron Ákos és több bizottsági tag benyújtott, a rendkívüli közgyűlésekre megállapított *ügyrenddel összeférhetetlennek nem találták* s így azt a *tárgysorozatból* egyszerűen *kihagyták*.

Erősen hangsúlyozza az alispán, hogy az 1886. évi XXI. t. c. 46. §-ának rendelkezése szerint: rendkívüli közgyűlésen csak a tárgysorozatban befoglalt ügyek tárgyalhatók. Viszont azonban az ügyrend megengedi, hogy *„mily indítványok tekintetesenek önállóknak, azt a bizottság (tehát maga a közgyűlés) esetről-esetéről szavazással határozza el”*.

Az ugynevezett „kormányrendeletek” 8 pontja közül hatot a darabont ügyvezetők foglalnak el. Fejérváry nyitja meg a menetet „miniszterelnökké” s társainak „miniszterekké” történt kinevezetésével, utána Kristóffy, Lukács, Vörös és György urak következnek. Végül pedig a darabont kapitány Fejérváry „intő szövege” van, hogy megsemmisíti a hazafias vármegyék ellenállási határozatait. Tehát előkerülnek az ex-lexben jött miniszterek mind egy szálág, bemutakoznak a Székelyföld központján is — *írásban*. Valószínűleg arcképeket is elküldötték — Hollaky főispán urhoz Mezőszentjakabra; biztató reménységgel töltvén el ő méltóságát a jövőre *fehete-sárga* világ iránt...

Tallán és Berzeviczy is most bucsuznak el vármegyénktől s működésük ideje alatt az élvezett támogatásokért köszönetet mondanak. Amint így végez a tárgysorozat az élő halottakkal, a hivatalos előterjesztések következnek, amelyek első pontjaké vármegyénk tisztviselőinek f. évi június 26-án hozott határozata van felvéve. A községi ügyekben szerepel Székelyudvarhely város hazafias képviselőtestületének a nemzeti ellenállás tárgyában hozott és Oklánd községnek a kir. járásbírórság részére építendő helyiségre vonatkozó határozata.

Majd sorra vannak felvéve Heves-, Zemplén-, Vas-, Arad-, Szilágy-, Borsod-, Pestpilissoltkiskun-, Hont- és Somogyvármegyék átiratai. Mindnyáján a nemzeti ellenállás mellett küzdenek. Tehát nekünk sem szabad elmaradni, hanem kapcsolatos indítványokról kell gondoskodjunk. Alkalom elég van, mert a tárgysorozat legtöbb pontjához csatolhatjuk Udvarhelyvármegye törvényhatóságának is állásfoglalását.

Az *állandó választmány ülése* f. hó 16-án lesz. Addig a kapcsolatos indítvány beadható, vagy pedig a közgyűlésen is előterjeszthető.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi minisztérium Balog Róza székelykeresztúri állami elemi iskolai tanítónőt, a járási fiókkör pénztárosát a mehalai és Keszler né Donáth Berta ottani tanítónőt a székelykeresztúri elemi iskolához kölcsönösen áthelyezte.

— **A parajdi tűzvész** borzalmas lefolyásáról lapunk más helyén kiemelt tudósítást közlünk. Felkérjük a közönséget, hogy bármily csekély adománnyal enyhítse a 100,000 K-t meghaladó károsodást szenvedett lakosságot. A szíves adományokat — mennyiben a gyűjtésre hatósági engedély lesz — készséggel elfogadjuk és rendeltetési helyére küldjük.

— **Vármegyei Gazdasági Egyesületünk** választmánya kedden d. e. feltíz órákor kezdődőleg Dr. Damokos Andor alispán elnöklétével tartotta meg havi rendes ülést. A tárgysorozat legfontosabb pontja a

tizenhét falusi legelőterületnek rendes nyári legelővé átalakítása ügyében tett indítvány tárgyalása volt. Azonban az illető közbirtokosságok nem nyilatkoztak s így napirendről levették ezt a messzekiható kérdést. Ugron Ákos az egyesület tagjai sorába felvettett s más kisebb jelentőségű folyó ügyek elintézése után az ülés véget ért.

— **Lobogózzuk fel házainkat!** Az O. M. K. E. székelyföldi kerületi fiókja folyó hó 13-án Székelyudvarhelyt, a Székelyföld központján fogja megtartani évi rendes közgyűlését. Ez alkalommal az ország minden részéből gyárosok, nagy- és kiskereskedők gyűlnek össze a székelyek anyavárosában Magunkat becsüljük meg, ha vendégeinket, az ország közgazdaságának ezen egyik legfontosabb szervét képező tagjait, illő tisztelettel és hagyományos székely vendégszeretettel fogadjuk. Ennek jeléül lobogózzuk fel házainkat s jelenjünk meg a vármegyei ház disztermében tartandó közgyűlésen, valamint a Budapest-szálló színháztermében rendezendő közebében és este a táncmulatságon, ugyancsak a kollegium kertben levő érdekes műsorral bíró népünnepélyen!

— **Közigazgatási bizottságunk** havi rendes ülését az alispán vezetésével tegnap délelőtt tartotta meg, amelyen a rendes havi jelentéseket mind tudomásul vették. Ugyancsak a marosvásárhelyi kir. itélő táblának 1440—904. sz. végzését is, mely szerint Dr. Valentik Ferenc vármegyei tisztifőügyész ellen is vád emeltetett a székelyegyleti első takarékpénztár bukásából kifolyólag, egyszerűen tudomásul vették, mert az ügyességi vádirat még nem vád alá helyezés. A félelvi jelentés megszerkesztésére pedig Dr. Damokos alispán elnöklété alatt Diószeghy Samu és Soó Gáspár biz. tagok küldettek ki. Ember János kir. tanfelügyelő előterjesztésére a jövő iskolai évet illetőleg több igen fontos intézkedés történt. A mintegy 45 pontból álló tárgysorozat d. e. fél 11-re letárgyalatott.

— **Új állatbiztosító szövetséget vármegyénkben.** Kobátfalva, Benczéd, Csehétfalva, Kadács, Szentmihály, Tarcsafalva és Tordátfalva községek, illetve azok Gazda-körei folyó hó 6-án nagy lépést tettek a modern gazdálkodás megélhetését, boldogulást biztosító útján. Kobátfalva központtal állatbiztosító s ezzel kapcsolatosan tejszövetkezet létesítését határozták el — kölcsönösségi alapon. A nevezett községek s illetve azok gazdakörei szövetkeztek, hogy sertéseik életét minden eshetőségre a budapesti országos állatbiztosító szövetkezetnél biztosítsák. Pálffy Dénes földbirtokos, azon vidék tevékeny vezetője nyitotta meg a mintegy 60 tagból álló gyűlést, melyen Dr. Pajor Ignác, a budapesti orsz. állatbizi. szöv. igazgatója és Dorner Béla székely kirendeltségi megbízott is résztvett. Majd Benczédi Ferenc tarcsafalvi tanító beszámolt tapasztalatairól, melyeket Marostordamegyében a székely kirendeltség kiküldetésében szerzett az ottani tejszövetkezetekről. Erre Dorner, Dr. Pajor, Deák Miklós felszólalása után kimondották a tejszövetkezet megalkulását s nyomban a községenkénti társelnökséget is megválasztották. Két hét alatt működésbe hozzák a tejszövetkezetet, melynek nyomán bizonyára átalakul a székely gazdálkodás. Elmarad az egyes terményekkel való kísérletezés s helyét elfoglalja a lucerna, lóhere és más takarmányok termelése, hogy tejelő állataik útján nagyobb pénzértéket teremtsenek a törökbuza termelésre egyáltalán nem alkalmas talajból. Már pedig ha pénz bőven lesz, akkor könnyen boldogul a székely. Alsósiménfalva után jött a szintén Nyikó-vidéki értelmes gazdák szövetkezése s nagy a reményünk, hogy más vidékek is nyomon fogják követni. Csak meg kell kezdeni, mert hát „minden kezdet nehéz”!

— **Simó Antal** nyug. vasuti állomásfőnök kedden, életének 46 ik évében elhalt városunkban. Temetése ma (csütörtökön) d. u. 3 órákor lesz a róm. kath. szertartás szerint.

— **Pontosan fizető székelyek.** Az ex-lex ideje alatt tudvalevőleg semmi féle kincstári tartozást fizetni nem köteles senki, sőt az országgyűlés által meg nem szavazott adóknak a törvénytelen kormány kezére való bocsátása, egyenesen hazafiatlan cselekedet. Ezzel szemben a múlt hónapban 53.394 K 75 f mégis befoly az állampénztárba vármegyénk területéről. Ezen összeg azonban 58.508 K 21 fillérrel kevesebb, mint a múlt év hasonló havában befizetett összeg, amikor 111.902 K 96 f volt a bevétel. Kevesebb volt a bevétel egyenes adóban 49.901 K 56 fillér, hadm. díjban 661 K 55 f, bélyeg- és jogill. 4686 K 80 f, fogyaszt. és italadóban 1133 K 61 f, dohányjövédékben 3024 K 61 fillérrel.

— **A közönség figyelmébe.** A helybeli összes kereskedések folyó hó 13-án (vasárnap) egész napon át zárva maradnak. Ezekből figyelmeztetjük a helybeli és vidéki közönséget, hogy szükségleteit megelőző napon (e hó 12-én) beszerezni szíveskedjenek.

LEGUJABB.

Népgyűlések a Székelyföldön.

A székelyföldi orsz. képviselő Polónyi Géza orsz. képviselő elnöklété alatt megtartott értekezleten elhatározták, hogy a jövő hó folyamán az összes kerületekben népgyűlést tartanak. Eddig a nyári munkálkodásra való tekintetből, nem akarták a népet elvonni gazdasági tevékenységétől.

A székely képviselők állásfoglalása.

Dr. Sebess Dénes orsz. képviselő körlevelet intézett a székelyföldi képviselőkkhöz. Felszólítja, hogy a kereskedelmi ügyvezető miniszter tervbe vett iparpolitikai akciója ellen állást foglaljanak. A kezdeményezést nem engedik egy ügyvezető kormány kísérletezésére. Sepsiszentgyörgyön f. hó 22-, 23-, 24-én Polónyi Géza elnöklété alatt tartandó értekezleten megállapítják a jövő teendőit, amelyet a képviselőházban is irányelvül tekintenek.

NYILT-TÉR.*

„A legnagyobb Istencsapása.”

Az «Udvarhelyi Híradó» f. é. aug. 6-iki, 32-ik számában valami névtelen és neveletlen urtól fenti cím alatt egy cikk jelent meg. Maga a cikk egy oly hülyeség, melyre válaszolni csakis hasonló stílusban lehetne; ez azonban méltóságomon alul áll. Az egér-cincogás még ha el is jut a mennyországba, mégis cincogás marad.

Az egész cikkben csakis két szó van, a mi közérdekű lehet és a melynek valóságát vagy valótlanágát megállapítani a fürdő fürdőbiztosságának hatáskörébe tartozik. E két szó: raffinált megsarcolás. Mint Homoród-fürdő ez idő szerinti igazgatója ezennel felszólítom Homoród-fürdő összes vendégeit, miszerint a fürdőbiztos főszolgabíróhoz bejelenteni szíveskedjenek, hogy mikor és mi módon történt e sarcolás. Ezen bejelentések után nem kétlem, hogy a fürdőbiztos főszolgabíró el fogja rendelni a vizsgálatot és beigazolás esetén engem állásomtól el fog mozdíttatni. Ekkor aztán elfoglalhatja állásomat akár a cikk író ur is, kinek valószínűleg az fáj, hogy az oláhfalviak még nem estek annyira a fejük lágyára, hogy eleve

* E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

is ötöt választották volna meg igazgatóknak.

Ellenben, ha a cikk író amaz állítása, hogy Homoród-fürdő a vendégek megsarcolása folyik, beizolást nem nyer, úgy világos, hogy a cikkíró hazudott, tudva ragalmazott és én őt ez esetben — legyen bárki is — ezennel mint hazug, ragalmazó gazembert megvetem.

Az illető cikkírónak kegyes figyelmébe ajánlom a vármegyei hivatalos lap ez idei 14. számának 9. oldalán levő III. fejezet 13. §-át, mely azt mondja:

«A fürdőben levő összes étkező, ivó, vagy mulató helyiségek éjjel 10 órától reggeli 5 óráig zárva tartandók.»

Valamint a 18-ik §-át, mely így szól:

«Reggeli 7 óra előtt és esti 9 óra után tilos a gyógyhelyen, úgy a szabadban, mint a vendéglőben a zenélés és zajos mulatozás, kiterjed e tilalom a magán-lakásokra is, — lenben a gyógyhely vigadója ez alól kivételt képez.» (Homoród-fürdőnek nincs vigadója!)

Ugy vélem, hogy az egész merges kis kirohanásnak oka az volt, mert e zárórára lett figyelmeztetve egy fürdővendég és volt igazgató-jelölt.

Ne busuljon cikkíró ur az oláh-falviak káromkodásán, van azoknak okuk káromkodni, meg vannak azok áldva az Uristenől bőségesen mindenféle bajjal. Ne Homoród-fürdő igazgatójáról jusson önnek eszébe az Uristen és Gábor angyal, hanem mint jó keresztényhez illik, ki gyakorolja is a legszebb és legnemesebb keresztényi tannak «a felebaráti szeretetnek» elveit, menjen reggelenként a templomba, mondjon egy Miatyánkot azért, hogy óvassék meg ezentul Oláhfalva a «minden lében kanál» fele urak beavatkozásától. Ez esetben hiszem, hogy az Uristen még Daniel Gábor arkangyalát sem küldi az oláhfalviakra. Különbözn részemről több polemikába nem bocsátkozom, ha ok van rá, úgy majd beleavatkozik a homoródi vendégek raffinált megsarcolásába a főszolgabíró fürdőbiztos ur.

Homoród-fürdő, 1905. aug. 7-én.

Homoród-fürdő igazgató-orvosa.

Politikai felelős szerkesztő:

Dr. Hinlédér Fels Ákos.

Társ-szerkesztő és laptulajdonos

Betegh Pál

Kiadja: Betegh Pál és Társai újságkiadó intézete.

Bükkfaeladási hirdetemény.

A homoródalmási közbirtokosság B. ü. o. II. vgt 33. oszt. „Hájag” erdeje 1314 k. holdján levő 30 cm. felüli bükkfát, annak előzetes becslés szerint, mintegy 6000 m³ mű és 12227 m³ tűzi és szénfát tesz ki, tövön az erdőben; H-almás községhezánál 1905 évi augusztus 24-én d. e. 10 órákor tartandó zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérőnek becsáron felül eladja.

Kikiáltási ár 9668 korona.

Utóajánlatok nem fogadtatnak el. Részletes becslés, árverési és szerződési feltételek a vargyasi m. kir. járási erdőgondnokságnál és alólírotnál megtekinthetők.

Bánatpénz a kikiáltási ár 10%-a. Kelt Homoródalmáson (Udvarhely megye), 1905. jul. 30.

Szabó István, b. elnök.

FAELADÁSI HIRDETÉS.

Az ülkei közbirtokosság (Udvarhelymegye) a tulajdoát képező Ülke II. h. részben fekvő „Küküllő-oldal” nevű erdejének a 9498/905 sz. magas rendelettel egyszerre való eladásra engedélyezett „A” ü. osztály I. forduló-zakában eső 15812 k. holdján levő összes bükk fakeszlete

és a törzséneként felvett 8174 drb. luc-, 3428 drb jegenyefenyő fakészlete, mely hivatalos becsles szerint 22683 m³ bükk müfát-, 22682 m³ bükk tűzifát-, 640 m³-, I. osztályu-, 874 m³ gömbölyű lucfenyő fűrészanyagot-, 1147 m³ faragott- 713 m³ II. oszt. lucfenyő építéletifát-, 276 m³ I. oszt. 401 m³ II. oszt. jegenyefenyő fűrészanyagot-, 470 m³ faragott-, 351 m³ gömb. jegenyefenyő épületifát tartalmaz az 1905. évi augusztus hó 30-án Jelelőtt 9 órakor Ülke község házá- nál nyilvános szóbeli és zárt írás- beli ajánlat útján együttesen el fog adatni.

Kikiáltási ár 42989 kor. az az Negyvenkettő ezer kilencszáznolc- vankilenc korona.

Bánatpénz ennek 10 százaléka. Utóajánlatok nem fogadtatnak el. Árverési és szerződési feltételek, becslés a korondi m. kir. jár erdő- gondnokságnál és alulirotnál meg- tekinthetők.

Ülke, 1905. évi augusztus hó 8. án.

Jére András,
közbirtokossági elnök.

Szám 3425—905. szb.

PÁLYÁZATI HIRDETMEY.

Székelykeresztur nagyközségben elhalálozás folytán az egyik szülesz- női állás megüresedvén, annak be- töltésére pályázatot nyitok, s fel- hívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy felszerelt kérvényeket **folyó évi szeptember hó 15-ig** hozzam annál is inkább

adják be, mert a később beérkezett folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

Ezen állással 100, azaz egyszáz korona fizetés jár.

Székelykeresztur, 1905. jul. hó 23.

BIRÓ
szolgabíró.

3201—905. sz

PÁLYÁZAT SEGÉDJEGYZŐI ÁLLÁSRA.

Elhalálozás folytán megüresedett Udvarhelyvármegye székelykeresz- turi járásba kebeleztet etédi segéd- jegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az

1883. évi I. t. c., illetve az 1900. évi XX. t. c. 3 §-ához képest meg- kívánt minősítésüket, eddigi alkál- maztatásukat és erkölcsi magatartá- sukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket folyó évi **augusztus hó 25-ig** hivatalomhoz annál is inkább nyujtsák be, mert az ezen határidőn túl érkezetteket figyelembe venni nem fogom.

Az állás 300 korona fizetéssel van egyelőre egybekötve, mely összeg később 1000 koronára fog kiegészi- tetni.

A választás határidejét később fogom megállapítani.

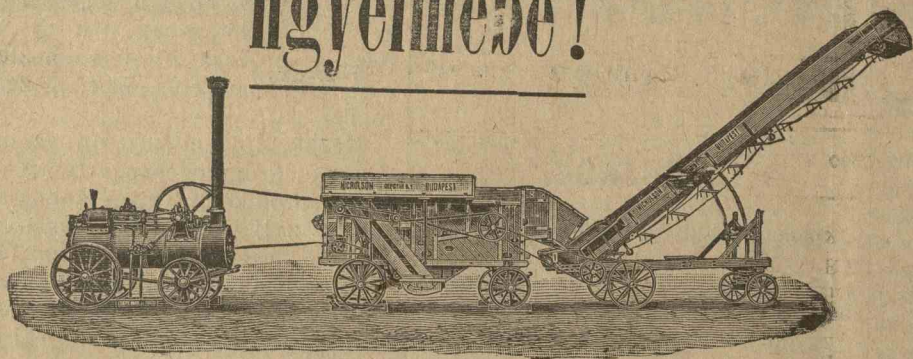
Székelykeresztur, 1905. juli. 25-én.

Főszolgabíró szabadságon

2—3 198.

BIRÓ
szolgabíró.

A csépeítettő gazdaközönség figyelmébe!

HÁROM KÉSZLET

CSÉPLŐGÉPEMET

ajánlom az igen tisztelt gazdaközönség becses figyelmébe.

CSÉPELTETÉSEKET

bármikor a legkedvezőbb százalék mellett elvállalok. Tisztelettel

Fábián József Székelyudvarhelyt.

Uj iskolák felszerelése, meglévők kiegészítése, teljes irodaberendezések pontosan és legjobb kivitelben

Betegh Pál és Társa

könyv- és papírárukereskedésében Székelyudvarhelyt

HERMANN GYÖRGY

FESTŐ ÉS ARANYOZÓ SZÉKELYUDVARHELYEN
KOSSUTH-UTCA 16. SZÁM ALATT

Ajánlom magamat a műfestészet többféle ágában u. m. templom, arckép és díszmélklapok, valamint címtáblák festésére. Fővállalok új templomi berendezéseket régi oltárokat, szószékeket stb. kiújítok, festek és aranyozok, legszebb kivitelben és jutányos árban. Továbbá működvelő ifjaknak, kik a festészetben bevezető utmutatást óhajtának nyerni, oktatást adok óránként egy korona díjért.

Fűszer-, porcellán- és üvegkereskedés!

Csodálatos olcsó a Borhegyi borviz!

— Üvegenként csak 3 fillér. —

Ezen természetes ásványvizet kitűnő eredménnyel használják: hurutos bántalmakban, idült hörghurutban, a gümőkór lerakódásának első stádiumában, a gyomor rendellenes működésében, a májműködés és epekészítés rendetlenségeiben, az epekövek eltakarítását szembe- tűnően könnyíti, a bélhurut minden ne- meiben, a nyálkás aranyrben, hasszervi dugulásokban, húgykő képződéseiben, mézes húgyárban, görvél- és mirigyda- gokban, angolkóros csontlágyulás- és sorvadásokban. — A legkitűnőbb üdőt ital, borral vegyítve páratlan! — Heten- ként háromszor friss töltés! — Raktári

SZENTPÉTERY GERGELYNÉL,
Székelyudvarhelyt

Kérem a cégre figyelni!

A Földes-féle Margit-crém

Hölgyek

!! részére nélkülözhetetlen !!

**LEGJOBB
SZÉPÍTŐSZER!**

pár nap alatt eltávolít szeplőt, májfoltot, pattanást, bőrtátkát (Mitesser) és minden más bőrbajt. Kisimítja a ráncokat és az arcot fehérré, simává varázsolja, üdít és fiatalít. Ára: kis tégely 1 K, nagy 2 K.

Kiváló toilett-cikkek:

Margit-hőlgypor (3 színben) kor. 1-20, Margit-szappan 70 fill., Margit-fogpép (Zahn pasta) 1 kor., Margit-arcváz 1 kor. Postán utánvétellel vagy a pénz előle- ges beküldése után küldi a készítő:

FÖLDES KELEMEN gyógyszerész Arad

Kapható minden gyógyszertárban, droguériában és illatszerek-kereskedésben.

Főraktár Székelyudvarhelyt: KONCZ ÁRMIN és SOLYMOSSY JÁNOS gyógyszerárban. 5-5

Rösler és Gábor vaskereskedése

„Az arany patkóhoz“ Székelyudvarhelyen

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek szives tudomására hozni, hogy e napokban Székelykereszturon, a Kossuth- téren fiókküzletet nyitottunk.

Ajánljuk jól berendezett vasüzletünkben kapható styriai acélvassal és kőrisfagerendelyvel ellátott miskolci váltókéinket jótállás mellett; mindenféle ekerészeket, legjobb faju acélkapát, kaszát, ásót, lapátot, csákányt, fejszét, 2, 3 és 5 águ acél villát, mindenféle ajtó-, ablak- és butorvasalásokat, acél szer- számokat, brassói portlandcementet, Hunyadi-vasat, sodrony és kovácsolt szeget, csavarokat stb. minden e szakmába vágó vas- árukat legelőnyösebb árban és figyelmes kiszolgálás mellett.

Végül felhívjuk a tisztelt közönség figyelmét az első rangu gyárakból nagy választékban beszerzett többféle legjobb szerke- zetű varrógépraktárunkra, melyek felelősség mellett igen elő- nyös árban, esetleg részletfizetésre is kaphatók.

A n. é. közönség becses bizalmába ajánlv magunkat s jóindulatu szives pártfogását kérve, kiváló tisztelettel

**Rösler és Gábor Székelyudvarhely
fiókküzlet Székelykereszturon.**

SZENKOVITS JÁNOS UTÓDA

férfi és női divat-áruháza

Székelyudvarhely, Batthyányi-tér 4. sz.

Uti bórondók a legnagyobb választékban.

Ajánlja dusan felszerelt áruaktárát férfi és női ruhaszövetekben a legolcsóbtól a legfinomabbig, min- dennemű ruházati cikkekben. Kész férfi és iskolás gyer- mekruhákban.

Férfi és női diszkalapok, cipők és nagy választék fehérneműekben, kitűnő hazai gyártmányu vásznakban, asztalneműekben és butortakarókban, futószőnyegekben, nagy szőnyegekben.

Összes ruhadiszek, nap- és esőernyőkben nagy választék.

Szabó- és kárpitos kellékekben, bluzok és alsó- szoknyákban állandó nagy raktár.

Legolesőbb árak!

Szappanok, illatszerek, fog- és ruhakéfék